

РЕШЕНИЕ

№ 2391

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11668** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, чрез процесуалния си представител юк С., срещу решение № 4178 от 07.11.2022 г., постановено по адм. дело № 11595/2022 г. на Софийски районен съд, (СРС), Наказателно отделение, 135 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-76/19.08.2022 г., издадено от изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, с което на ответника по касация – МБПЛР „Сердика“ ЕООД, на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗдр), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗдр.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивното решение поради постановяването му в нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Твърди се, че НП е издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН. Твърди се още, че ясно и недвусмислено е описано извършеното административно нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и нарушените законови разпоредби.

Събраните по делото гласни и писмени доказателства ясно и безпротиворечиво доказвали извършеното нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗдр. Наведени са доводи за нарушение на императивната норма на чл. 46, ал. 1 Закона за нормативните актове. Аргументира се отсъствието на предпоставки за квалифициране на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Моли се за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се потвърди НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. В съдебно заседание юрисконсулт П. поддържа изложеното в жалбата и моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация – МБПЛР „Сердика“ ЕООД, чрез адв. Д., в писмен отговор оспорва касационната жалба и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по изложени в отговора съображения за неговата правилност. Претендира разноски. Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор М., която дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IX касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на заповед № РД-13-430/29.04.2022 г., изменена със заповед № РД-13-475/17.05.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, била извършена проверка на МБПЛР „Сердика“ ЕООД, която започнала по повод подаден сигнал от близки на пациентката А. М. П.. Проверката била извършена чрез преглед на изискани от лечебното заведение и представени документи.

От проверката е установено, че на 09.01.2022 г. в отделение по „Ф. и рехабилитационна медицина“ на МБПЛР „Сердика“ ЕООД била хоспитализирана пациентката А. М. П. с ИЗ № 48/2022 г. и предварителна диагноза: „ИМИ в БЛСМА. Десностранна централна хемиплегия“ по КП № 254 „Продължително лечение и ранна рехабилитация след острия стадий на исхемичен и хеморагичен мозъчен инсулт с остатъчни проблеми за здравето“.

В деня на хоспитализацията – 09.01.2022 г., бил подписан договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК, между представляващ лечебното заведение и пациентката. В т. 2 от договора било предвидено заплащане на сумата от 1600 лева за 20-дневен престой.

Установено е също, че такава сума не фигурирала в предоставения от лечебното заведение на контролните органи ценоразпис на всички предоставяни медицински и други услуги, поради което не може да бъде определено дали тази сума съответства на разписаните в т. 9 „Комплексни медицински услуги“ и т. 9.1. „Неврология“ цени, съгласно които цената се определяла на основание статуса на пациента. В приложение № 1 към договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК, а именно „Индивидуална оферта за комплексни медицински услуги“ бил определен статус: „без значение“.

Сумата от 1600 лева е заплатена на 11.01.2022 г., като за целта била издадена фактура № [ЕГН]/11.01.2022 г.

На 20.01.2022 г. пациентката починала.

На 01.07.2022 г., въз основа на констатациите от извършената проверка, държавен

инспектор в ИА „Медицински надзор“, съставил срещу МБПЛР „Сердика“ ЕООД АУАН № А-110/01.07.2022 г. за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗдр., извършено на 11.01.2022 г. в [населено място], когато лечебното заведение издало процесната фактура и получило без правно основание сумата в размер на 1600 лева от пациентката А. М. П.. Актът е връчен на управителя на медицинското заведение в деня на съставянето му, който, след като се запознал със съдържанието му, го подписал с отбелязване: „ще възразя в срок“.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е депозирано писмено възражение, обсъдено в мотивите на обжалваното НП.

На основание съставения АУАН, изпълнителният директор на ИА „Медицински надзор“ издал НП № НП-76/19.08.2022 г., с което на ответника по касация – МБПЛР „Сердика“ ЕООД, на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗдр), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗдр.

НП е връчено на представител на лечебното заведение на 23.08.2022 г., видно от приложената обратна разписка.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, СРС постановил оспореното пред настоящия съд решение № 4178 от 07.11.2022 г., по адм. дело № 11595/2022 г., с което отменил НП № НП-76/19.08.2022 г., издадено от изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, с което на МБПЛР „Сердика“ ЕООД, на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗдр., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗдр. СРС е мотивирал отмяна на оспореното НП с допуснати в хода на процеса съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, изразяващи се в неточна правна квалификация, регламентираща конкретно правило за поведение, липса на точно и пълно описание на вмененото нарушение, които са довели до накърняване на правото на защита на лечебното заведение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 4178 от 07.11.2022 г., по адм. дело № 11595/2022 г. на СРС, НО, 135 състав, с което е отменено НП № НП-76/19.08.2022 г., с което изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, на основание чл. 221, ал. 2 ЗЗдр. е наложил на МБПЛР „Сердика“ ЕООД, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗдр.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият

състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от МБПЛР „Сердика“ ЕООД, допустима жалба.

АУАН е издаден от компетентен орган длъжностно лице в ИА Медицински надзор, надлежно упълномощено, а НП от изпълнителния директор на изпълнителната агенция, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

Основания за отмяна на НП, СРС е намерил в съдържанието на акта, като е приел, че същия не съответства на разписаното в чл. 42 ЗАНН. Настоящата касационна инстанция намира, че правилно е прието от решаващия съд наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочените разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗдр. са общи и не съдържат конкретно правило за поведение или забрана, която е нарушена. Тези норми представляват правни принципи, същите не включват задължения за лечебните заведения, следователно не могат да бъдат нарушени поради своето естество и не могат да породят административнонаказателна отговорност сами по себе си.

Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗдр., като пациент, всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2, т. 4 от същия закон от своя страна гласи, че правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на принципа на зачитане правата на пациента. Видно е, че посочените като нарушени правни норми единствено регламентират, че при изпълнение на дейността си лечебното заведение следва да зачита правата на пациентите. Дадената правна квалификация на деянията, за които дружеството е санкционирано, е непълна. Нарушаването на принципите, визирани в цитираните разпоредби, следва да бъде обвързано с посочване на конкретна правна норма, установяваща задължение на лечебното заведение.

Нарушенията е следвало да бъдат квалифицирани по Наредбата за осъществяването на правото на достъп до медицинска помощ, като по този начин да бъде запълнена бланкетната законова норма. В тази връзка, правилен е изводът на СРС, че непосочването на точна правна квалификация, относима към извършеното нарушение, и позоваването на бланкетни правни норми води до неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, довело до засягане правата на пациента, с което е нарушено правото на защита на нарушителя. Констатираният порок е достатъчно основание за отмяна на НП на процесуално основание.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез издаване на НП е строго формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Формалността на административнонаказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Недопустимо е в рамките на съдебния процес, основавайки се на фактите, които се установяват от доказателствата по делото, да се санират

пороците на акта, тъй като би се променил елемент от обективния състав на нарушението, за което наказващият орган е наложил наказание. Неспазването на така установените нормативни изисквания има за последица постановен при съществено нарушение на закона акт.

За пълнота, настоящата съдебна инстанция споделя извода на въззивния съд, че в конкретния казус не може да се твърди, че лечебното заведение е получило без правно основание сумата от 1600 лв., посочена като цена на сключения договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК. Няма спор, че в конкретния казус, в деня на постъпване на пациентката е подписан договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК, от пациентката, в качеството на поръчител, с който формално тя е изразила информирано съгласие да ползва, при условията на договора, предоставяните срещу заплащане медицински услуги от лечебното заведение. В този аспект, не може да се твърди, че лечебното заведение е получило без правно основание договорената сума, посочена като цена на сключения договор. Няма спор и относно факта на плащане на договорената сума – на 11.01.2022 г., когато е издадена и фактурата, удостоверяваща основанието за плащане. Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме за законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства изводът на въззивния съд, че за да е налице нарушение на икономическите права, пациентът следва да е заплатил нещо, което не е извършено или да е заплатил повече от обявената цена, или да е заплатил услуга, която се поема от НЗОК, или да е бил въведен по някакъв начин в заблуда, довела до плащане на сума, която не е следвало да бъде плащана или не в посочения размер, каквито факти и обстоятелства не са изложени в обстоятелствената част на АУАН и НП.

С оглед гореизложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, то следва да бъде оставено в сила.

По разноските

На касатора не се дължат разноски при този изход от спора.

На основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 АПК на ответника по касация се дължат разноски. Процесуалният му представител претендира разноски в размер на 480 лв., посочени в договора за правна защита и съдействие като платена в брой при подписването на договора. Ответникът е направил възражение за прекомерност. Поради това, на основание чл. 78, ал.5 ГПК, съдът следва да съобрази чл. 18, ал.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в която е посочено, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В случая наложената имуществена санкция е в размер на 500 лв., поради което е приложима разпоредбата на чл. 7, ал.2, т.1 -при интерес до 1000 лв. възнаграждението е 400 лв. Поради това и предвид невисоката правна и фактическа сложност на делото и доколкото се касае за изготвяне на отговор на касационна жалба, размера на възнаграждението следва да се намали на 400 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4178 от 07.11.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 135 състав, по НАХД № 11595/2022 .

ОСЪЖДА ИА „Медицински надзор“, с БУЛСТАТ[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на МБПЛР „Сердика“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 400 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.